

Miercuri, 12 August, 2026

Sf. Mc. Fotie și Anichit

2 Corinteni 3

⁴ Și o astfel de încredințare avem noi prin Hristos față de Dumnezeu;

⁵ nu că de la noi înșine am fi destoinici să pretindem ceva ca venind de la noi; dimpotrivă, destoinicia noastră e de la Dumnezeu,

⁶ Cel ce ne-a și învrednicit să fim slujitori ai unui Nou Testament, nu ai literei, ci ai duhului; pentru că litera ucide, dar duhul face viu.

⁷ Iar dacă slujirea morții, săpată în litere pe piatră, s'a făcut într-o atâta slavă încât fiii lui Israel nu-și puteau atînta ochii la fața lui Moise din pricina slavei feței lui, care se veștejea,

⁸ atunci, slujirea Duhului, cum să nu fie ea mai mult într-o slavă?

⁹ Că dac'a avut parte de slavă slujirea osândeii, cu mult mai mult prisosește'n slavă slujirea dreptății!

¹⁰ Ba încă, în această privință, nici ceea ce era slăvit nu este slăvit față de slava cea covârșitoare¹.

---

¹ = Relația dintre cele două Testamente; lumina celui Vechi pălește în

¹¹ Că dacă ceea ce era trecător s'a săvârșit prin slavă, cu mult mai mult va fi într-o slavă ceea ce este netrecător.

Matei 23

²⁹ Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici!, că voi clădiți mormintele profeților și le împodobiți pe ale dreptilor

³⁰ și ziceți: Dacă'm fi fost noi în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași cu ei la sângele profeților;

³¹ așa încât voi înșivă mărturisiți că sunteți fii ai celor ce i-au ucis pe profeți.

³² Dar voi ați umplut măsura părinților voștri!

³³ Șerpi, pui de vipere, cum veți scăpa de osânda gheenei?

³⁴ De aceea, iată că Eu trimit la voi profeți și înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și veți răstigni, dintre ei veți biciui în sinagogile voastre și-i veți prigoni din ceta-

---

strălucirea celui Nou, asemenea unei lumânări care arde'n razele soarelui (grecescul **dóxa** înseamnă și slavă, și strălucire).

te'n cetate;

Tâlcuire

³⁵ ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat ce s'a vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Berechia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

³⁶ Adevăr vă grăiesc, veni-vor aces-tea toate peste neamul acesta!

³⁷ Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar voi n'ați vrut.

³⁸ Iată, vi se lasă casa pustie!

³⁹ Că vă spun Eu vouă: De acum nu Mă veți mai vedea până când veți zice: **Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!**²

Câtă milă n-a arătat Domnul Ierusalimului (adică iudeilor)! Și până la urmă, a fost nevoit să spună: „Iată, se lasă casa voastră pustie”. Știe toată

lumea care au fost urmările: iudeii sunt lipsiți de patrie până în ziua de azi. Nu la fel se întâmplă și cu sufletul? Domnul se îngrijește de el și îl povățuiește în tot chipul; sufletul ascultător merge pe calea ce i s-a arătat, iar cel neascultător rămâne în împotrivirea sa față de chemarea lui Dumnezeu. Domnul însă nu-l leapădă, ci întrebuintează toate mijloacele spre a-l înțelepți. Sporește încăpățânarea: sporește și lucrarea lui Dumnezeu. Dar toate au o măsură. Sufletul ajunge la împietrire, și Domnul, văzând că nu are ce să mai facă din el, îl lasă în voia căderii sale — și sufletul piere, asemenea lui Faraon. Să învețe de aici orice om pe care îl luptă patimile că răsfățul de sine nu poate rămâne nepe-depsit la nesfârșit. Oare nu este vremea de a lepăda păcatul și de a te înfrâna nu numai câteodată, ci de a face o întoarcere hotărâtoare către Dumnezeu? Căci nimeni nu poate spune când a trecut hotarul.

---

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Poate că îndată are să ia sfârșit îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.³

---

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.